

Rakousko a Černá Hora.

Vláda rakouská nejen že se chová nepřátelsky k národům slovanským v hranicích svých, ona se tak chová i k sousedním Slovům. Tak se ukázala macešskou k Černé Hoře, o čemž cetyňský dopisovatel Nár. Listů píše:

Rakouská politika naproti Černé Hoře mnoho pomohla, že Černošci počali se vážně starat o svou hospodářskou nezávislost. Hnutí v tomto směru dáno zachvátilo celou Černou Horu, jen kníže Nikola je zdržoval. Konečně rakouská politika jej přinutila smýšlet jinak, jak vidno z výroků, jež učinil nedávno před jedním chorvatským redaktorem, a Cetyň poslány. Jemu řekl: "Bojovníci jsme na bojištích a vítězili jsme; budeme bojovati i na politicko-hospodářském bojišti, a zvíťazíme opět."

Výrok tento patrně se vztahoval na finančně-hospodářskou válku, která byla Černé Hoře z Vídně vypovězena a soustavně jest vedena.

Černá Hora je chudobná, ale přece je s to opláti i nejobhatšímu, co je mu dlužna. Ona má své moře a přímok, a z přímoků a přes moře cesta jest otevřena do celého světa. Dosud černošský obchod vývozný i dovozný, chodil přes Kotor a Boku. Nyní se dal přes černošský Bar. Černá Hora může žít bez Boky, ale Boka ne bez Černé Hory. To se vidí z toho, že za dobu, co Rakousko pronásleduje Černou Horu hospodářskou válkou, Boka postupně upadá a hyne. Bokelci na svých hochách vrších nemohou žít, protože vše, co se u nich nerodí i co se k nim po moři dováží, je drahé. Boka kotorská ode vždy byla odkázána na špižování z Černé Hory. Co Rakousko vysokými cly zničilo černošský dovoz dobytka a potraviny do Boky, Boka nejen že je na mizině, nýbrž už pro mizinu obrací se v poušť a obyvatelstvo je nuceno hromadně se vystěhovati. To jest ovoce rakouské politiky proti Černé Hoře, a uvidíme ovoce ještě horší.

Dosud černošští obchodníci vyváželi všechny své suroviny do Rakouska a platili z nich nevěrojatně vysoká cla. Za peníze, které od rakouských obchodníků stržili za černošské suroviny, černošští obchodníci kupovali chatrné rakouské fabriky a tím způsobem většinu rakouských peněz vraceli, odkud je získali. Ale tomu je konec, neboť černošští obchodníci již jednají o uzavření společnosti, jež zřídí v Baru velký sklad zahraničních tovarů: italských, francouzských, ruských, anglických a belgických. Sklad tento bude sloužit nejen Černé Hoře, nýbrž i Skadru a Albanii, již černošský sklad bude nejlépe a nejacinější tržištem.

Černošská vláda slíbila domácím obchodníkům, když řečeno společně s dostatečným kapitálem utvoří, že jim sama pořídí v Baru skladiště. V čele stojí obchodníci nikšičtí.

Nyní už možno pochopiti, proč vídeňská politika v terstském "Piccolu" počala hráti na vinou přístavu. Rakouští výrobci vinou své vlády ztráti za rok kolem 10 mil. korun a kromě toho svou obchodní převahu v Černé Hoře. Aby přinutili Černošce vzdáti se tohoto záměru, ve Vídně poručili své privilegované "Unionbance", aby vyzvala černošské obchodníky k dalšímu obchodování na rakouských tržištech. Banka tato nabídná nám i prostřednictví u vídeňské vlády i úvěr. Ale Černošci odmítli a jednotliví obchodníci už se vydali do Itálie a Francie a tam kupují potřebné zboží, jež již počíná docházeti do Baru a odtud do Podgorice, Nikšiče, na Rěku a Cetyň. Nabýváme přesvědčení, že Itálie a Francie dodávají nám zboží nejen solidnější, než Rakousko, nýbrž i o 10 procent laciněji.

Rakousko bylo dosud jako privilegovaným dodavatelem Černé Hory. Neumělo si vážiti zisku, který mu z toho plynul a který byl dvojnásobný, neboť Č. Hora měla z tohoto obchodního spojení pouze škodu. Počítáme, že jsme Rakousku za 22 let zaplatili jen za jemnější tovary o 22 mil. korun více, než kdybychom byli odbírali z Itálie a Francie. Krom toho strážili jsme ročně 180,000 korun na lehkých rakouských penězích, což za 22 roků dělá 4 mil. korun. Černošský obchod má tedy se spojením s Rakouskem za 22 let škodu nejméně 26 mil. korun. V to není počítáno ohromné clo,

které Rakousko po celou tu dobu od Černé Hory vybíralo.

Dosti jsme platili a dávali, více nebudeme. I obchodníci černošští i lid očekávají a žádají od vlády, aby naproti Rakousku jednala jako naproti státu, s kterým nemá smlouvy, protože Rakousko obchodní smlouvu s Černou Horou nikdy nechtělo uzavřít. Tím způsobem Černá Hora odpoví na hospodářskou válku, jež jí vypovědělo Rakousko-Uhersko. Uvalením na rakouské tovary cla podobné výše, jako Rakousko již před 22 lety uvalilo na tovary černošské, Černá Hora uspoří do roka milion korun. Obchodníci dále naléhají na vládu, aby je též osvobodila od rakouských peněz papírových, stříbrných a niklových a zaměnila je mezinárodním zlatem, čímž také Černá Hora uspoří ročně aspoň půl mil. korun, jenž byl dosud stálým ziskem Rakouska!

Až to vše bude vykonáno a všechen černošský obchod půjde na Bar, Černá Hora si oddechne — bude úplně hospodářsky nezávislá od Rakousko-Uherska.

Nový rok přinese Černé Hoře nové prospěchy. Stát monopolizoval prudké lihové nápoje a učinil opatření, aby byly dováženy pouze z Ruska a Francie.

Poměry v Srbsku.

Kam zavedla ničemná rodina Obrenovičů národ srbský, vysvítá nejlépe z následujících dopisů, uveřejněných v Nár. Listech:

Nedávno objevila se v novinách zpráva, že Milan vydrancoval ministrstvo vojenství a uchvátil válečný fond. Současně zemřel ministr vojenství Vučkovič. Smrt jeho souvisí se zpronevěrou Milanovou, jenž dává se od lichotníků nazývati "Velikým", patrně že je si sám vědom, že co do ničemnosti nikdo se mu nevyrovná. Věc se má následovat:

Ve Francii bylo objednáno pro Srbsko 40 nebo 50 Debanžových děl. Kusy byly hotovy a ministrstvo přichystalo na jich výplatu 10 mil. din. Ale najednou francouzská lžárna oznámila do Bělehradu, že děl ani za hotové zaplacení nedá. Ministr vojenství chvátil do Paříže, aby děla zachránil, ale již bylo pozdě, děla Srbskem objednaná a pro Srbsko určená, byla již na cestě do Transválu, a nyní Burové bouchají z nich do Angličanů na Tugele. Rozzářili to bylo zrovna vítáno. Zmocnil se peněz, připravených na děla, fka: "Však já již najdu děla pro královské vojsko!" Ministr vojenství obdržel o tom zprávu na cestě z Paříže. Ocl se vinou Milanovou v takovém pořízení, že udělal to jediné, co mu zbývalo: náhle zemřel. Když se dověděl král Alexandr, čeho se dopustil "hlavní kontrolor" armády, jeho otec, po prvé ve svém životě opovážil se učiniti mu výčitky a žádal, aby uchvácené peníze vrátil. Ale otec jej upokojil slovy: "Vyženou-li tě ze země, budou tyto miliony dobré také tobě, a ne pouze mně." Nicméně král Alexandr uznal za dobré zbaviti svého otce titulu generalissima a dal mu titul generála armády.

Nyní se vybírají od ubohého národa přirážky na zakoupení pušek opakovaček, a rozkřál se již nějak postará, aby s penězi, které na ten účel budou připraveny, naložil podobně, jako s penězi na Debanžová děla.

Všchno, co Milan pro armádu vykonal, jest, že nechal povýžiti značný počet neschopných důstojníků, jež považuje za své stvořity, a všechny schopné a osvědčené důstojníky buď pensionoval, nebo zavřel. Když zasloužil generál Srečkovič viděl, co se děje s nejlepšími důstojníky, žádal za propuštění. Tím vystoupil ze služeb tohoto režimu poslední dobrý a poctivý důstojník.

Všeobecně míněn jest, že Milan dohrál svou úlohu. Kasy jsou prázdné, úvěru není, národ je přetížěn daněmi, pokutami a rozličnými "dobrovolnými příspěvky", které mu politické úřady vnucují, aby osvědčil své "dynastické city". Všichni Obrenovičů obojho pohlaví jsou nyní "Velicí" a národ jim musí stavěti drahé pomníky. Nyní vydávají na pomník "Veliké baby Višně", matky "Velikého Milote". Úřadnictvo se předstihuje ve vydírání a pokutování, a ženy úředníků jsou při tom pomocny svým mužům. Kdo nedá na pomník tomu onomu "Velikému Obrenovičovi", běda mu i jeho

dětem! Člověk dá, třeba se tváří, že dává rád, ale duše jeho vře.

Pověstem o amnestii zde nikdo nevěří. Všeobecně přesvědčen jest, že neviní mučedníci budou osvobozeni, až vinníci jejich osudu budou vyhnáni ze země. Odsouzení, zejména Stojan Protič, Ljubomir Živkovič a plukovník Vlajko musejí v Kragujevci, kde jsou zavřeni, konati za tuhé zimy v okovech nejtěžší práce: sekati dříví, nositi vodu, voziti hlínu, písek, lámati kámen a kopati.

Srbská skupština v Niši jedná nyní podle zásady "neodporuj zlému". Špatné zákony přijímá akklamací a protestuje i proti tomu, aby jí návrhy jejich byly před hlasováním přečteny. "Hlasovací dobytek" nikdy tak sebe sama nepřekonal. Věc působí tak trapně, je tak břitkým sarkasmem na nynější režim, jehož charakternými vlastnostmi jsou bestialnost, hrabivost a hloupost, že ministři stydí se již za sebe i za skupštinu (a v taji duší svých za jisté i za Milana a Alexandra) a hrozí odstoupením, bude-li skupština trvati na tom, že se jí nepotřebují návrhy zákonů čísti a možno hned přímo přistupovati ku hlasování, jež vládním předloham z předu zabezpečuje, že budou přijaty jednomyslně.

Při vši povolnosti skupštiny nastal mezi ní a vládou hluboký rozpad. Skupština odhlasovala zákon o dani z důchodů, již dosavadně daně zvyšují se hned o 125 proc., ale páni poslanci nyní bojí se jíti domů, neboť obdrželi zprávy, že nové, přetěžké břemeno, jež vládě pomohli uvaliti na bedra národa, voliče jejich krajně rozhořčilo a z zoufalství uvedlo Ocl se mezi Scillou a Charybdou. Nebudou-li poslání vřele Milanovy a Alexandrovy, jsou ztraceni; jsou-li již poslušni, musejí se báti pomsty a opovření svých voličů.

Přese všecko hrůzovládu ozývá se všude, i v Bělehradě reptání na Milana, Alexandra a vládu. Špiclové mají opět žně a policie plác ruce práce. Od Milana a Alexandra odpadávají nejvřetnější jejich stvořeny. Očekávají se veliké proměny. Milanovi leze za nehty. Na jeho podnět byl místopředseda skupštiny, Rajovič králem poslán do Opatije, aby vyjednával s vyhostěnými ze země vůdci radikálů, za jakými podmínkami byli by radikálové ochotni opět ujeti se vlády. Ovšem prvou podmínkou položil si Milan: žádá nic víc a nic méně, než aby se mu radikálové pokoušeli podobně jako Nikola Pašič, aby se smířili s jeho pobýváním a položením v zemi a aby nesháli na zákony, které v posledních dvou letech přijala tak zv. "policijní skupština". Rajovič měl vypovězením kci, že v jejich rukou spočívá osud nevině žalářovaných jejich přátel. Přistoupili na podmínky Milanovy, král Alexandr ihned podpíše amnestii; nepřistoupili, odsouzeným ještě se hůře povede.

Rajovič dal z Opatije následující odpověď: Radikálové nepřistupují na žádné podmínky a žádají, aby nejprve byl lonský proces revidován řádným soudem, aby těm z odsouzených, kteří tímto soudem byli by uznáni za nevinny, vrácena byla nejen svoboda, nýbrž dána jim byla také náhrada za utrpení a poškozování majetků, dále aby obnova byla ústava z r. 1888 a králův otec aby opustil zemi a dal záruku, že se do své smrti do Srbska nenavrátí. Přijme-li král tyto podmínky, radikálové jsou ochotni podati mu jako zákonitému pánovníku svému ruku pomocnou, aby srbská loď dostala se z mělčiny, na které jí hrozí úplné ztroskotání.

Fort Wayne, Ind. Křištof Vode, hlídá u Peter's Box & Lumber Co. v našem městě, který po 4 minulých roky trpěl zádechou, byl vyléčen a těší se nynějšímu zdraví. Jak se to stalo, sděluje jak následuje: "Jak vám znám, jsem nočním hlídačem u Peter's Box & Lumber Co., a vystaven všeho druhu právanu a počasí. To mi přirodilo prudkou zádechou, která jak se zdálo, nijak nebyl jsem s to se zbaviti. Když jsem své oběhůzky nahoru a dolů konal, stěží jsem mohl dechu pochytiť, a div jsem se neuvallil. K tomu přiložil byl silný kašel. Někdy jsem musel kašlati půl hodiny v jednom kuse, hojně jsem vyvrstalo, který div mne nezadusil. Někdo nutil mne, abych vzal Dra. Petra Hoboka a třel se léčivým olejem. Svou jsem a každé trochu si objednal. V celku vzal jsem asi sedm lahvi Dra. Petra Hoboka a vypočítával jsem lahvi léčivého oleje, a s radostí pravím, že léky tyto mne uzdravily. Měhu nyní a potěšením pracovat, a stoupaní po schodů je mi tak málo obtížné jako kdy před lety." Pan Vode bydlí v č. 12 Barthold ulice.

K vypovídání Čechů z Německa.

Poslanec dr. Pačák obdržel od jednoho z Westfálska vypovězených Čechů, horníka Františka Doláka následující dopis:

Dne 29. ledna přišel do mého bytu v Herné ve Westfálsku policejní agent Vojhas, a přinesl mi obširku ke dni 30. ledna na policejní úřad. Když jsem se dostavil, zavedl mne policejní seržant do cely a řekl mi: Jste zatčen. Pro vaši manželku půjdeme. Budete držáni ve vazbě do té doby, než budete vyvezeni z Německa. — Dne 30. ledna přišel pro moji manželku tentýž polic. seržant Vojhas. Namítala, že v tak špatném počasí s dítkami jíti nemůže, jelikož by musila dvě něsti, jedno u prsu a druhé dvoutleté. Policista se na ni obořil, aby držela hubu, nebo že přes ni dostane! a počal s ní hrubě zacházeti. Mé manželky se zmocnila strašná zima, i musila ulehnouti. Policista odešel, ale hned druhého dne, t. j. dne 31. ledna ráno přišel opět i naléhal, aby se manželka připravila na cestu. Odvětila, že se nemůže udržeti na nohou. Chťž-li jí míti na policii, že ji tam musejí donést. Policista odešel. Mezitím byl jsem již předveden před strážmistra, který mi řekl: Pojedete se dvěma policajty do svého bytu. Když jsem tam přijeli, zhroutil jsem se své manželky. Bylať vysleňná, utrapená. Prosil jsem ji, aby — je-li to možno — sebrala zbytky své sily, že musím jít, že budeme vyvezeni. Nejnutenější věci spěšně jsem sebral a na voz naložil. Pro ostatní — bylo mi řečeno — přijedete si odpoledne. Co nemůžete vzíti za cestu, prodá se.

Pak jsme byli dopraveni do noclehárny (šupárny), moje manželka se čtyřmi dítkami, z nichž nejstarší šestileté, byla držána mezi prostituovanými ženštinami, kde ohroženo bylo i zdraví mé nebohé rodiny!! Odpoledne opět za přítomnosti dvou policajtů a strážmistra naložil jsem na voz nábytek, který pak dopraven byl v Horné do hotelu Fungova a tam 1. února prodán. Kdybych to byl mohl prodati sám, byl bych obdržel nejméně 140 až 150 marek, takto však prodáno všecko za 50 marek a peníze vzal si strážmistr. Na dluh měl jsem 24 šichty, za které měl jsem vydělán 151 m. Tyto peníze mi vyplaceny nabyly. Vklady, které jsem do pokladen složil — do pokladny pensijní a pojišťovny pro stáří — které obnášejí za 9 3/4 roku 400 až 420 marek, nebyly mi vráceny. Nestane-li se tak vůbec, budu pro stáří beze všeho zapotření a případnou obci za obtíž.

Dne 1. února večer byly mi doručeny následující účty: Za ohlášeni, že můj nábytek bude prodán 6 marek 72 haléřů, za napsání (čeho, není mi známo) 55 haléřů, uájemné za dva měsíce napřed 20 marek, za bednu na mé nádobí (smluvil jsem ji za 2 marky) 3 m. 50 h., za dovození mého nábytku 20 min. cesty 10 m., za pobyt v šupárně od 30. ledna do 2. února 11 marek.

Dne 2. února byly jsme vyvezeni a v průvodu jednoho policajta dopraveni do Chebu, odkudž byli jsme postřekem dopraveni do Plzně a přes noc držáni v šupárně. Ráno dopraveni jsme byli postřekem do své domovské obce, Kornatic. Cestou jsem trpěl se svou rodinou hlad, neboť jsem zůstal beze všeho majetku. Domníval jsem se, že na hranicích mzda z dluh, a pak částka za prodaný nábytek bude mně vyplacena. Ale to se nestalo. Do své domovské obce přibyl jsem se svou manželkou a čtyřmi dítkami, maje v kapse 5 haléřů. V noci jsme bez přistěší, nemáme kam bychom hlavy položili navzdor tomu, že v Německu mám zaplacený byt ještě na dva měsíce!"

Prostá slova horníka Fr. Doláka mluví důrazněji, než obširné zprávy o útrapách rodin, jež zříse německé pro svou slovanskou národnost jsou vypovídány. Vi o toni rakouský vyslanec v Berlíně a jakých kroků podnikl k ochraně těchto ubožáků?

Katarh nemůže býti vyléčen místními aplikacemi, posvádné tyto nemohou dohnouti s dila nečudu. Katarh jest krevní neb soustavný neduh a k vyléčení jeho zapotřebí jest lék vnitřních. Hall's Katarh Cure, užíván vnitřně, působí přímo na krev a sliznaté bílasy. Hall's Katarh Cure není lékem mastičkářským. Byl předepsán jedním z nejlepších lékařů v této zemi po mnoho let, a jest dosud pravidelně předepisován. Škídlá se s nejlepšími silicemi, jež jsou známy spolu s nejlepšími prostředky krev očisťující a dle toho je přímo na sliznaté bílasy. Dokonalá kombinace dvou těchto přírodních prostředků tak zázračně vyléčí v léčení katarhu. Zastěže si o dovození.

F. J. CHENEY & CO. majitel, TOLEDO, O. Na prodej u lékárníků a 70. Hall's Family Pills jsou nejlepší.

St. Jacob's Oel
St. Jacob's Oel

proti revmatismu,
" neuralgii,
" bolestem v kyčlích,
" bolestem v zádech,
" vymknutím,
" pohmožděním,
" strnutí,
" bolestem.

Stávka v Čechách.

Poštovní zprávy o průběhu stávků v Čechách do 12. února sahající, jsou následující:

V Kladně v dole tinfeldském pracovalo 15 děvčat a chlapců, ti však přestali 10. února pracovati, poněvadž se na nich žádá větší výkon, jež byl nad jejich síly. Horníci na dole "Křeta" (počtem 42), který se prohlubuje, dostali rozkaz, aby šli těžiti uhlí na dól "Rómu". Odepřeli však, odpověděvše, že stávkokazy nebudou a že nebudou přitěžovati stávkujícím horníkům. V celém kladenském revíru stávkuje dosud 77 procent horníků.

V Trutnově v dolech západočeského báňského akciového spolku sjelo při denní šichtě 247, při noční 93 horníků. Stávkuje 1361 horníků. V Kadani stávkuje v šichtě Otově z 50 horníků 30; v Chomutově z 1297 mužů pracuje jen 348.

V Mostu a okolí ze 107 dólů je v činnosti jen 40 a na stávce se tu posud podílí 8916 osob. Ve Falknově, Teplicích a Duchcovu trvá stávka dále beze změny, ač tam pracuje mnoho dělníků. Totéž platí o stávce v Plzni a Rokycanech. V Mírošově ze 443 horníků dosud stávkuje 364.

V moravskoslezské pánvi uhelné dospělo vyjednávaní smířného výboru k jakémusi dorozumění mezi zástupci dělnictva a uhlovlá. O zkrácení doby pracovní na 8 hodin nechtěli zástupcové majitelů dólů ani slyšeti, vládní zástupce však; oznámil, že v brzkou předloží říšské radě návrh zákona na obmezení doby pracovní v dolech. Proto upuštěno bylo od jednání o tomto požadavku a jednání o dalších požadavcích dělnictva. V tomto ohledu dohodly se obě strany na následujícím:

1. Mimo zvýšenou mzdu, povolenou 10. února, zvýší se hrubý výdělek, tak že celá mzda zvýší se o 12 procent. Zvýšení pak jest pro všechny třídy dělnictva.
2. Mimo měsíční úvplatu u dvou vhodných nedělich budou se vypláceti zálohy.
3. Potravní skladiště budou otevřena každý den mimo neděle a svátky a zboží může se platiti také hotovými.
4. Výminky oznámí se první tři dni každého měsíce vyhláškou na šachtě.
5. První týden každého měsíce mohou se dělníci ohlásiti u fidele, nežd-li se jim výminek přiměřený. Závodní má se předem přesvědčiti zkouškou. Je-li třeba, dělníci mohou požádati fideleství za revizi výminku.
6. V druhé polovici každého měsíce bude revize výminků, nesmí však dopadnouti v neprospěch dělníků

t. j. výminek z počátku měsíce se nesmí ztenčiti. 7. Závodní bude pečovat o spravedlivé rozdělení pracovišť. 8. Pro stávku nebude nikdo trestán, bez ohledu na §33. služ. řádu a zástupci dólů přimluví se, aby nikdo nebyl vypovězen z bytu a případně výpovědi odvolají se.

Tyto články měly nabýti platnosti 13. února, ale pod tou podmínkou, když se všichni stávkující do práce vrátí. Poněvadž ale ze zpráv telegrafických vysvítá, že stávka nejen v Čechách, nýbrž i na Moravě a ve Slezku trvá dále, ba že se šíří i do sousedních zemí německých, možno z toho souditi, že dělnictvo na podmínky ty nepřistoupilo.

Jak ze zpráv telegrafických vysvítá, předložila vláda rakouská říšské radě již návrh zákona na zkrácení doby pracovní pro horníctvo. Bude-li zákon ten přijat, byla by pak stávka brzy zakončena, neboť toto jest první požadavek dělnictva a na ten nechtějí těžaři uhlí přistoupiti.

Jistý lék proti croupu.

Štítelc neustálé používání vždy se zdarem.

První známku croupu jest ochraptění a spozorujeme-li to u dítka, může se to vzíti za jisté znamení, že nemoc tu dostane. Po chraptění následuje zvláštní hrubý kašel. Dává-li se k užívání Chamberlain's Cough Remedy tak brzo jak dítka ochraptí, aneb i když se již kašel dostaví, předejde se onemocnění. Používá se ve mnoha tisících domovů v této zemi a nesklame nikdy starostlivé matky. Ještě jsme nezvěděli o jediném případu, v kterém by se nebyl osvědčil vydatným. Žádná jiná přípravenina nemůže se vykáskati takovými výsledky, — 25 roků neustálého používání bez nezdraru. Na prodej ve všech lékárnách

Jedna z největších dráh světa



UNION PACIFIC

Jezdí nejrychleji do Ogden, Salt Lake City, Portland, San Francisco a téměř do všech ostatních předních měst západních.

3 vlaky denně do Utah, Californie.
2 vlaky denně do Colorado.
1 vlak denně do Oregonu

a na severní pacifické pobřeží.

Místní úřadovna 1902 Farnam ul. Tel. 316. OMAHA, NEBRASKA

Předplácejte na Knihovnu Americkou pouze \$1.00 ročně.

Burlington
Route

ZA
JEDINKOU NOC.

Vesedněte na St. Louisský rychlík, vyjíždějící z Omahy ve 4.55 odpol. a druhého rána v 7.19 jste v St. Louisu — 463 mil za jedinkou noc.

Vesedněte na rychlovlak denverský, jedoucí z Omahy ve 4.25 odpol., a druhého rána v 7.10 jste v Denver — 538 mil za 15 3/4 hodiny.

Vezměte vestibulový rychlovlak, vyjíždějící z Omahy v 5.15 odpol. a jste v Chicagu v 8.20 ráno.

Spací a pohovkové vozy při všech třech vlacích. Vozy jídelní při vlaku denverském a chicagském.

TICKET OFFICE:
1502 Farnam Street.
TELEFON 250.

BURLINGTON STATION.
10th and Mason Streets.
TELEFON 310.